

487605

VIII. EVFOLYAM 3. SZÁM.

ÁRA 10 LEI.

CLUJ, 1939. MÁJUS

GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

Megjelenik minden hónap tizenötödikén.

Törvényszéki lajstromozási szám: 4469-1938. (Dos. No. 94 S. III. Trib. Cluj)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Str. Dávid F. 3. II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

Az arabok és zsidók összebékítése



Reschner linorajza és metszete

Dandy Bandi időszerű rigmusai



Ilyenkor a rügydagasztó tavasszal,
Jár a vadász jól felajzott ravasszal,
Lesi, várja, hol süsse el puskáját,
Megriassza riadó mamuskáját...
Levegőben pázrik pettyes szalonka,
Erdőt jár a Mici Juci, Ilonka,
A nyomában Jancsi, Pista turista,
Ki mást csinál, az kerge futurista...
Azért szép a természet, hogy megjárjad,
Az égboltnak a melledet kitárjad,
Elkurjanthasd magad szabad kedvedre,
Mindégy mi jön a százféle nyelvedre,
Sorra szakassz sudártörzsű virágot,
Megöleljed az egész nagy világot,
Lónak hadd a bubánatot, galibát,
Számár huzza a nyekergő taligát,
A forrásnál ökor igyék magába,
Mért nem szokott a becsali csárdába!...
A világ meg — öreg kuvasz — ugasson,
Vén cigánnyal nyeszlett nótát huzasson,
Én meg fujom a jómagam nótáját,
Okosember csinálta a kótáját,
Nem táncolok senkifia fütttyére,
Ha nem tetszik, rálépek a bütykére!...
(— kai)

Hol a hangulat

mostanában ?

Csak a

Regal



bárban

Nemzetközi műsor !

Legjobb tánczene,

Legolcsóbb árak!

REGGELIG
! NYITVA !

Hacsek és Sajó

(Az erdélyi ágból)

Írja: BORONKAI LAJOS

Hacsek: (bejön és leül a nagyablakhoz):
Pincér!

Pincér (loholva jön): Ásszolgája, Hacsek
úr! Mit szól Albániához?

Hacsek: No mit szólok? Albánkódom
érte!

Pincér: Igaz, hogy sajátmaga kérte?

Hacsek: Na hallja! Az volt a leghőbb
vágya!

Pincér (röhög): Hogy egy kicsit elnyom-
jákl... Apropó, hogy van a kedves
felesége?

Hacsek: A Geraldine?

Pincér: Úgy tudom, Rézinek hívják!

Hacsek: Kif?

Pincér: Hát a Hacsek úr feleségét!

Hacsek: Ja úgy! Szóval az én feleségem
hogyan van?

Pincér: Csakis, Hacsek úr!

Hacsek (diktátori pózzal): Elnyomva, ba-
rátom! Ma ez a módszer!...

Pincér (hunyorít): Nana!... Talán csak
bekebelezve?

Hacsek: Semmi bekebelel... Igenis el-
nyomva, érti!

Pincér (hitetlenül): És ha fellázad?

Hacsek (mint Napoleon): Akkor kap egy
protektorátust a nyaka közel!

Pincér: Az vajjon mi lehet?

Hacsek (gőgösen): Az egy balfrász jobb-
ról!

Pincér (tünődik): Hát az micsoda?

Hacsek: Ugyanaz, mint jobbfrász balról!

Pincér: Azt is kap? Szóval akkor jól jár?

Hacsek: Hajaj! Ilyen kicsi lesz, ni!

Pincér (respektussal): Hacsek úr ilyen
nagy faszczista?

Hacsek: Bezony ecsém! Nekem nem di-
rigál egy Chamberlaine!

Pincér: Ez a béneje családneve?

Hacsek: Micsoda?

Pincér: Hát Chamber Linal

Hacsek: Az esze tokja! Az ő neve
Messa Linal!

Pincér: Mért nem Musso Lina? Az di-
vatosabbl!

Hacsek: Egy frász! Hogy kivegye a ke-
zemből a diktaturát?

Pincér (röhög): Höhö... És rájőjön az
autómánia...

Hacsek: Hát az micsoda?

Pincér: Az a fordítottja: amikor ő van
felül...

Hacsek: No lássa, ez vagyok én!

Az én feleségemnek már 30 éve önkor-
mányzata van!

Pincér: Mennyiben, Hacsek úr?

Hacsek: Mindig ő van felül!

Pincér: Talán a hegy felől?

Hacsek: Dehogy! A fal felől!

Pincér (sunnyit): Szóval önrendelkezési
joga van?

Hacsek (büszkén): Úgy van! Azzal, amit
adok nekil...

Pincér: (ravaszul): És mit ad neki?

Hacsek (visszasunnyit): Ajaj! Amit én
adok nekil...

Pincér: Neki legyen mondva, Hacsek
úr! (Röhögve elrohan)...

Sajó (gondterhesen jön és félhangosan
számol): Birkafej 15... Borjúnyelv 10...

Libamell 8... Az 33!...

Hacsek (kajánul): Mi az, Sajókám? Pontos
személyleírást ad magáról?

Sajó: Ne marhaskodjon, Hacsek, leg-
alább ilyen nagy ünnepen!

Hacsek: Birkafej... bornyúnyelv... liba-
nyak... Ez csak maga lehet, Sajókám!

Sajó (gondterhesen): Rémes, mibe kerül
egy vasárnapi menü: harminchárom lál!

Hacsek: Naja! És ez még csak a fej
a nyakkal... Hát még egy egész állat!...

Sajó (gyanakvóan): Miféle egész állat?

Hacsek (flegmával): Aki ilyen menüt
állít össze, Sajókám!

Sajó (lovagiasan): Meri sértegetni a fele-
ségemet, nyomorult?

Hacsek: Nono! Nem vettem észre, hogy
össze lehetne őt tévesztetni magával,
daliám!

Sajó (elérzékenyül): Szóval én vagyok
az az állat, nemdebár?

Hacsek (pimaszul): Melyik a három
közül, Sajókám? Én szeretem az álla-
tokat!

Sajó (fájdalmasan): A sakált is szereti?

Hacsek (kajánul): Azt meg különösen,
Sajókám! Mert az csak vonit és sak
áll, sak áll!...

Sajó (vörösödik): És nem ugrik a maga
nyakának, pimasz!

Hacsek (üti a vasat): Nem hát! Mert az
egy gyáva állat, csak hullát eszik!

Sajó (hörögve): De nem minden hullát,
nyomorult! Például a maga hulláját
leköpi, érti?

Hacsek (elemében): Nono! Csak ne
olyan hevesen, Sajókám! Van ennél
okosabb állat is!

Sajó: Teszem azt?

Hacsek: Teszem azt, a hiéna, Sajókám!
Az egyszerűen beleröhög az ilyen
csunya hulla arcába, mint a milyen
maga és inkább növényevővé válik,
höhöhöl!...

Sajó (megadással): Nyert, Hacsek! Be-
ismerem, hogy maga egy fokkal na-
nagyobb állat nálamnál!

Ballon Augusztich

Cluj, Calea Regele Carol II. No. 16.

vulkanizáló szaküzem

Hó és sárcipő javítások
olcsón és lelkiismeretesen

Garabonciás konferánsza:**Az nevet, aki könnyek között nevet!**

Szép és hősiesség dolog ha valaki sirva tud vigadni, de még szebb és hősiesebb, ha valaki vigadva tud sirni. Könnyed mosollyal felemelkedni a Sors knokufja alól és tovább küzdeni a győzelemig...

A nagyszerű és ősnemes zsidófajta, a mi Krisztusunk telivér szülőanyja, immár nem kevesebb mint hatezer éve áll ebben a ringben. S amíg a mai ugynevezett „nagynépek” alig 1–2 ezer évre tudnak visszaemlékezni, addig a zsidóság olyan évszámot jegyez a létezésben, amelynek folyamán a kortársi népek csaknem mind eltűntek az enyészetben.

Nem csoda tehát, ha ez a kitűnő zsidófajta, amelynek a belátható hatezer év alatt soha békés nyugalma nem volt, ma edzetten, szívósan és hősiesen állja az igaztalan sors barbár ütlegeit, amelyek ma már nem a jobblétét, hanem a pusztaság létét vagy nemlétét döngetik.

Ha pedig vizsgáljuk és feltesszük a kérdést, miért kell egy nagyon értékes s az egyisten hitben előjáró emberfajtának ezeket az embertelen csapásokat elszenvednie, — akkor egyszerűen megdöbbenő meggyőződésre jutunk. A zsidóság soha egyetlen országot el nem foglalt, egyetlen népet el nem nemzetlenített, ki nem tértett. Sőt a zsidóság saját maga vérzett és vérzik a mások országaiért, de a sajátmagáért sem adatott neki megtartani, mert azt is elrabolták, sőt elrabolják tőle. A zsidóság csak vérzett és áldozott évezredekben át a mások jobblétéért!...

Viszont ugyan igaz az is, hogy még nem akadt a történelem folyamán olyan diktátor, aki eldicsekedhetett volna azzal a dicstelen haditénnyel, hogy ezt a maroknyi emberfajta végleg „elintézhette” volna. Pedig hát nagyérvényű és nagyöklű legények próbálkoztak meg eddigéig ezzel a barbár virtussal.

A zsidóság pedig hallatlan szellemiséggel és maradandó lelkiségével állta az emberi gyalázat tobzódását, az elemi emberjogok megtiprását. A fanatikus pogány túlerőét ugyanugy, mint a sokkal szörnyűbb és fájdalmasabb „egyistenhívő” keresztény túlerőét a mai időkben...

Ma ugyanis szegényteljesebb és vért-háborítóbb dolgok történnének, mint a „sötét” középkorban — a maroknyi zsidó nép számlájára. Ennek bizonyosságául — mint keresztény ember — ime lepergetek egykét filmkockát a keresztény lelkiismeret előtt:

Ausztrália partjain köt ki az egyik meghajszolt zsidó családfeje — egyelőre család nélkül. Közben valamelyik „átmeneti” országban tanácsosnak látta, hogy kikeresztelkedjék. Egy vadonatfriss „árja” biztonságával lép a kikötői hatóság elé, kezében a friss keresztlevéllel. Körülötte ott szorong bizonytalanul egy szomorú kivert csoport, kezében az aggályos zsidó anyakönyvi okmánnyal. Ekkor a hatóság feje — mielőtt megkezdené az okmányok átvizsgálását — angol flegmával megszólal:

— Figyelmeztetem magukat, hogy kizárólag csak zsidóvallású menekülteket fogadunk be! Akinek nincsen zsidó okmánya, az mehet vissza a hajóra!

A menekültek szorongva merednek az elülálló kikeresztelkedett hitsorsosokra, aki azonban mosolyogva hátrahunyorit rájuk és könnyed mozdulattal előveszi a másik zsebéből — a zsidó okmányát, az egész menekült csoport könnyes derűtségével...

A forgószinpad elfordul. Új szín: egy párisi konzulátus. A konzul előtt egy váradi zsidó fiatalember, akinek családja évekkal ezelőtt Budapestre költözött a fűrhetőbb jövő reményében, sőt ki is keresztelkedett. A fiatalember így bizakodással teríti ki utlevelét a konzul elé, a párisi tartózkodási vízum rávezetése végett. A konzul beletekint az utlevelbe és könnyedén visszaadja a fiatalembernek:

— Sajnálom, uram, nincs vízum! Csak kizárólag zsidó emigránsok részére!...

A zsidó fiatalember — jól nevelt fiú — könnyedén elmosolyodik a könnyein keresztül és visszamegy oda, ahonnan nem ok nélkül volt kénytelen eljönni...

És tovább pereg a film. A címe talán: Az nevet, aki könnyek között nevet... Avagy talán ez: Keresztények sirjaitok!... *Boronkai Lajos*

Zsidó őshumor

(Népiünk)

A GYUJTÓTÁBOR

— Te tata, mi az hogy gyűjtőtábor?
— Az egy nagy terület, amely drótkerítéssel van körülvéve s a drótokba villanyáram van bevezetve. Azonkívül egész sereg katona és ötven dühös kutyája is őrzi...
— De azért mi zsidók mégis csak be tudunk jutni, igaz tata?...

FAJKUTATÁS

— Te hogy állsz a nagyszülőiddel?
— Mit mondjak neked, én egy mázlista vagyok!
— Hogy-hogy?
— Lelenc vagyok!...

NÉMET ZSIDÓK

— Mondd, kérlek, ki optimista és ki pesszimista?
— Nagyon egyszerű! A pesszimista a börtönben ül s az optimista Londonban sétál magának!...

JOGI KÉRDÉS

Élt Váradon két öreg zsidó, testvérek voltak és szegények. Az egyik bankigazgatótól minden elsején száz lejt szoktak kapni fejenként.

Legutóbbi elsején csak az egyik jelentkezett a pénzért s elmondta, hogy a másik meghalt. A bankigazgató erre átnyújtott neki száz lejt.

— És a másik száz lejt? — kérdezte az öreg.

— De hiszen a bátyja meghalt!
— Az igaz, de maga az örökös, vagy én?...

AZ ÚJ RABBI

Egyik hitsorsos keresi az új rabbit, de az előszobában elébe áll a bócher, hogy nem lehet bemenni, mert a rabbi fanul.

Mikor ezt a választ kapta másnap, sőt harmadnap is, akkor már kifakadt:

— Nem értem ezt a hitközséget, hogy miért nem hoz ide olyan rabbit, aki már eleget tud?...

A MUFTI

Az angolok megkérdezték a muftit, milyen államforma legyen Palesztinában, köztársaság vagy monarchia?

— Anarchia! — mondta a mufti.

A PECHES ZSIDÓ

— Soha ilyen családot, mint az enyém! Az egyik nagyanyám mikor özvegy lett, újra férjhez ment, a nagyapám mikor özvegy lett, újra megnősült... Na és én most itt állok ausgerechnet hat zsidó nagyszülővel!...

Jó ruha nagy előny, — nagy megtakarítás!

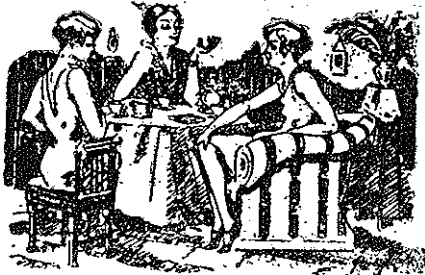
KERESSE FEL

SILBERGER elitszabóságot

Str. Regina Maria 10 szám alatt!

MODERN — MEGBIZHATÓ — JUTÁNYOS

Emánczy Pálné csevegése



— Gudbáj, drágám, valami rémes az olyan általános feszültség, amikor aztán még sem történik semmi... Mi szegény nők igazán nem vagyunk az ilyesmire felfektetve... Azért tehát egyhangulag felszólítjuk a jó öreg Csömberlént, hogy akár jobbra, akár balra, de csináljon már valamit, mert ha egyoldalú tárgyalásaival tovább is bizsergeti idegeinket, akkor kénytelenek leszünk más irányban puhatolózni és szilárdabb álláspontot magunkévá tenni...

— Natürlich ez nem jeleníti azt, amit a bösz diktátoraink szeretnének mindenáron elhitetni, némlich hogy mi elnyomott nők sohasem vagyunk megelégedve a dolgok rendes folyásával, hanem állandóan más állapotra vágyunk... Noshát — Gotbehüt — ez a régi beállítás ma már teljesen elavult, mert a mai nő már a leghatározottabban szembefordul a „passzív rezisztencia”, vagyis a „beleegyező ellenkezés” régi elvével!...

— Egyhangulag leszögezem, hogy a mai nő már határozott „nem” is tud mondani a tulerőszakos diktátornak... Na és ugyanugy egy hetike „nemmel” szemben „igent” is tud diktálni az illetőnek... Ez ugyanis a magasabb diplomácia, amikor a dalia egy féltéglával veri a mellényét, na és végre arra ébred, hogy mégis csak azt csinálta, amit mi akartunk!...

— Hasonyszerűen nem vagyunk hívei a hosszas tárgyalásoknak. Ilyenkor ugyanis a szegény nő rendszeren a rövidebbet húzza a hosszabb helyett, mert — ahogy a spanyol mondja — sok duma közt elvész a gyerek...

— Ez ugyan még nem lenne baj, ha a tárgyaló ellenfél helyt is tudna állani és be is tartaná azt amit ígér... Ámde mit látunk? Ezeknek a modern diplomátáknak más van a szájukban, mint ami kezükben... Más szóval vagy csak szájjal, vagy csak kézzel beszélnek, ahelyett hogy tetteikkel tényeznének...

— Egyhangulag javasolom tehát az egész diplomáciai karzat kicserélését lefelé egész negyvenéves korig... Énnél öregebb diplomátákat át kell helyezni melegebb helyekre, ahol esetleg ők is tudnának lájszolni valami hasznosat... A mi európai viharos éghajlatunkban ugyanis csak a formában lévő atléták tudnak helytállni a diplomáciában...

— Ide keménykötésű fiatal emberek kellenek, akik nem járnak esernyővel a térdigérő szélben!... Na nem? (—kai)

Mérgezéssel a Lengyel-szanatóriumban

Nemrég fergetes viharba került hánymottott életem pisllakoló gyertyája. Szatmáron jártam, a huszonöt éves fennállását jubiláló állampolgárságom végleges elismerése céljából, amikor parányi léfemet, egy hadirokkant százados közlegényi életét, hallatlanul tulerős ellenség rohanta meg: az orvul gyilkoló mérég.

A vonat lócáján verejtékes álmaim lehettek hazafelé, mert „Rajta, rajta!” kiáltással felugrottam s meg akartam rohamozni az ellenséget, nyilván a vérembe lopódzott mérget...

Kolozsváron a leszálláskor azonban már nagyon szelid lettem. Éppen hogy megrogyanó lábaimon haza tudtam vinni ezt az újabb vészirt a sorsomhoz jól hozzáédződött élettársamnak és máris ledöntött a láz... Még mindig nem tudtam, mi a legújabb bajom, hanem csak azt álmodtam, hogy egy őszbeborult katonai parancsnok levágtat hozzám a dombfelhők közül, megrázza a vállamat és parancsolja harsányan:

— Fel!... Nem fogsz meghalni! Előre!...

Én tétován belekapaszkodtam nagy Parancsnokom lobogó ködmönébe s még mindig a saját lábamon bizonytalankodva, egy sanatóriumban találtam magam. És pedig éppen abban a nagyszerű sanatóriumban, amelyről azt irtam a megnyitásakor az én kötnivaló humorommal, hogy „nekem itt szinte élvezet lenne betegnek lenni!”... Hát most beteljesült ez a makacs élvezetvágyam...

Réveteg szemmel, megcsukló inakkal ott álltam a sanatórium orvosi rendelőjében. Csak azon ámultam, hogy az előbbi gondviselő Parancsnokom őszbeborult arca teljesen átváltozott, megfiatalodott s most a gömbölyded arcú kis Lengyel doktor állt előttem.

Most nem mosolygott a szokása szerint, hanem a pulzusomhoz kapott és veséig néző tekintetét rám meresztette:

— Hát ezt hol szerezte? — kérdezte felhúzott szemöldökkel és máris a lombikjai között kotorászott.

A kérdése olyan megnyugtatóan flegmatikus volt, mintha csak egy kis pörse nést fedezett volna fel az orrom hegyén. Csak a hagyományos cigaretta — csutka rezdült meg gyanusan a szája szögletében.

— Mit szereztem, doktor úr? — kérdeztem tétován.

— Ezt a csinos kis mérgezést! — mondotta angolosan. Majd hozzátette:

— Különböznél mindjárt meglátjuk! — s egy szemhunyorítás alatt már megvolt erősítve az előlegezett diagnózis: Súlyos ételmérgezés! Szépen befekszik a 36-os szobába!...

Fásult agyam hirtelen működni kezdett: Szóval egy kis mérgezés... És hirtelen lefeküdni... Gyanus, nagyon gyanus!... És mégis — egyetlen pil-

lanatig sem futtam arra komolyan gondolni, hogy nekem ennek a nagyszerű kis embernek, Lengyel doktornak kezében bármi bajom is eshetik.

Mégis a leendő kezelés módja nyugtalanított, miközben a mosolygós ápolónő végigvezetett a ragyogó márványkockás folyosón, a pazar perzsaszőnyegek selymesen süppedő hátán.

Lázás képzeletemben ördögös gynomormosó masinákat, öblös fecskendőket, pumpákat meg miegyebeket hánytorgattam, miközben befektettek a kristálytisza, verőfényes és nagyon barátságos szobám hőfehér ágyába. És szinte mulatságos szorongással vártam a fentebbi elképzelt jókat, holmi ellenmérgekkel, hánytatókkal és más hasonló jókkal megfűszerezve.

Nagy meglepetésemre ezek a kinzó szerszámok egytől egyig elmaradtak. Helyettük jött derűsen a kis Lengyel doktor mosolyogva:

— No most kap egy jó ebédet, utána alszik egyet, azután hazamehet!

Én hitetlenül meredtem rá és azt hittem, hogy tréfál velem s csak most akarja megkezdeni a megkinzásomat, de ő szinte játékosan tovább csevegett:

— A mérég lassú felszívódása megförtént s a parafifusz elhatalmasodását megakadályoztuk. Ha akarja, már ma hazamehet!

Én ámultam és bámultam. Amikor mások „menthetetlenül” meghalnak vagy hetekig tartó kinokat szenvednek el ételmérgezésben, én a lerongyolt fizikumommal rövid négy nap alatt egészségesen kerülök ki a Lengyel-szanatóriumból, anélkül hogy egyetlen tűszúrást, egyetlen kinzó mozdulatot is alkalmaztak volna rajtam...

Más sanatóriumokban, kórházakban hetekig fontoskodnak, fesznek-vesznek egy páciens körül — különösen ha ez a páciens — a sors különös kegyetlenségéből, — újságíró... És én négy nap alatt „fixum-fertig” ki voltam kurálva a parafifuszos ételmérgezésemből a Lengyel-szanatóriumban.

Ugy látszik, mégis igazuk van a jóbarátainak, akik azt állítják rólam, hogy nem vagyok igazi újságíró... Hát ezért sem és azért sem „esz meg engem a mérég”...

(—kai)

DIKTATURA ALATT

A taniító magyarázza a nebulóknak, hogy ezentul a „hála Istennek” helyett azt kell mondani, hogy „hála a diktátornak”.

— Na és ha a diktátor meghal? — kérdezi a Móricka.

— Akkor mondhatjuk, hogy hála Istennek!...

Rádió-hírek

Git Remigráción! ☉ *Ojkelet jelent:* Legujabb német jelentés szerint a zsidó mérnök is ember ☉ *Ellenzeyk jelent:* Alig használt ellenzéki fokos jutányosan eladó ☉ *Kelethy Ujságh jelönti:* Jókarban levő ellenzéki fokost átmeneti időre bérbevennénk ☉ *Esztílap jelent:* A „Jóestét“ elmaradt kétoldala a jövőben nálunk jelenik meg ☉ *Jóesztét jelent:* A világnézetünk egyoldalú, de leépítésünk kétoldalú ☉ *Maghiár Ujságh jelönti:* Legközelebbi műsorszámunk: Gróf Laci a gróf szerepében, aki vizbefut ☉ *Brassót Lápok jelent:* Majd csak megusszuk a dolgot — hagyományos kétoldalú demo-gráciánkkal ☉ *Föggetlen Ujságh jelent:* Gyere babám gyujtsál gyertyát, mutasd meg az újság útját, merre van ☉ *Erdélyi Zsemle jelent:* Mi huzzuk a szekeret s mások ülnek rajta ☉ *Garabonciás jelent:* Sok a lap, nincs alap, elnyeli a vaskalap ☉ *Kevesebb lapot, több alapot!*

HIV A TAVASZ!

Drága kis Teri, óh mily mesteri,
Valami csoda, gyere el oda!
Édes ott a csók, parányi kacskók
Duskálnak jóban így május hóban.

Ott a romantika, Pista s Mancika
Ott ül kettesben, egy lélek két testben,
A vágytól fűtve, fagyalltól hűtve,
Mámoros szemmel, tele szerelemmel...

Tengerben sziget, pusztában liget,
Dus Eldorádó mosolyog rád ó,
Nem bánod soha, ha eljössz oda,
Gyere el Teri! Habcsókkal: Feri...

AZZOLA

modern kiscukrászda
Piața M. Viteazul 18
(Bejárat a kapu alatt)

ANYUTA!

Hajgass ide, anyuta,
Aszonta a Pityuta,
Addig nem jesz jötedvé,
Amig nem jesz szvelteje,
A szveltejhez nadrágja,
A nadjához saptája,
Ha meg nincs pizsamája,
Minet van szép mamája,
Ha meg van szép mamája,
Méjt nincs gumi-batájja?
Akkoj ejvisz endem isz,
Aszonta a tisz hamisz!
Eddüti medünk kojzója,
Tacsindat jánk a gója,
Aputánk med büszke jesz,
Hod mindenünk HEJKUJESZ!...

HERCULES

babakelengyék nagyáruháza
Calea Regele Ferdinand 9.
(Ugyeljünk a címre!)

Grünwald és Steiner

női divatkülönlegességek áruháza
Cluj, Piața Unirii 14.

Uj üzlet!

Uj üzlet!

WE-EGO

Cluj, Regele Ferdinand 8

Női, férfi és gyermekcipők állandóan nagy
választékban. — Külön méretosztály!

Talpbavésetett árak!

SALON FODOR NŐI ÉS FÉRFI FODRÁSZAT

Tartós ondolás legujabb villanygéppel, továbbá áram-
nélküli géppel, teljes garancia mellett és jutányosan. —
Vas- és vizondolás, manikür. Speciális babaklinika.
Babafejekben teljes választék. Calea Marechal Foch 2

Uj irány
a fényképezésben

Friedmann Ernő

fotóművész
és gyermekspeciálista

Str. Regina Maria 46, I. Em.
(Porufiu-palota)

Garantált és pontos
ÓRÁK, MODERN ÉKSZEREK

!! BORGOVÁN-nál
Strada Memorandului 9.



— Aszongya a zasszon' múlt vasárnap vernya-dóra, jólész cihőlődni a zágybul, mörhogy húsvéti locsózkodás lösz, nőhogy mögzápújjon a pirostojás... Oszt csak nyugtalankodik mellöttem a zágyba, mintha vereshangyák mászkánának rajta...

— Csibanye! — szólok rátömés közbe — csak nöm gondúlod, hogy pont tégöd fog möglocsoni a fijatalság? . . . A szó talált, mörhogy hírtőlön löhiggadt, oszt úgy rám villantotta a kétszömit, hogy a pipám is majd möggyuladt tüle . . .

— Hát a fijatalság csak möglocsona — sziszögte — ha nöm lönnék odakölte ögy vénszamar lökonyútt nyakáhó, hogy helötte is cipöljem a zélet förhít!

— Noföne! — sunyélok rá a pipavégrül, nöm annyira a zigasság, mint inkább a fökintél okából mondván:

Osztán, szívöm, tán bezony nöm temagad csempaszzkodfál annak a számárnak anyakába csaknöm harminc éve?

Nohát öre mög is indútt a zördögmotolla, hogy aszongya:

— Hujj, aki pogány jöbuzeusa vagyön a kend fajtájának! . . . Még hogy én csempaszkodtam a kend bikanyakába? . . . Oszt olaí rúgott a zágy hátújján, hogy majd széjjelmöntünk!

— Nono! — szölidítöm — mán úgy ériöm, hogy tán nöm te voltál, aki előlegözte a csolkot ott a sövény alatt, ahol eljögyeztölök, he?

— Hujj! — így tört ki avihar — kend utósó szoknyavadác csábétó! . . . Szóval én csábitottam el kendöt?

Oszt csakögy vellanás s a vízőscsöbör mán ötvót anyakamba mindenöstül! . . . Asse tudom, mikor ugrott ki a zágybul rajtam köröszül! . . . Hát hamar fölstöztöm, mörhogy mosdani se köllött, oszt usgyi ki a aházbul . . .

Hanöm a községi kút körü mán végabban mönt a locsózkodás. A véhancóló südőjányok úgy néztök ki, mint a zürgék áradáskor. Mindöniköt két löginy fogta, harmadik mög ögy-ögy telivödörrel nyakonöntötte. És mindönik még mosologni igyöközött, mörhogy a túlnagy sivalkodás ellönközést jelönt a szörölömbe, ami pödög nöm tanácsos! . . .

A zördögös Riszálós Juli mög, aki csak nöm-rég fogta mög férjnek a szöginy Dula Matét, ott állt szétvetödött lábbal a csoport előtt, oszt csak csufondéroskodott:

— Ügy-e, most öszaföne bennetököt, amig bele nöm köstötök aházosságba! Azután majd lökonyúl a hangúlatok, amikö elköl látnyi a zasszonf, igaz-é?

A jányokra mög így kurjogattok, hogy aszongya: — Ügy-e, vadlibák, most ráz anyavola benne-föket alöginy után. Hát csak köstöjfatok bele a mézőscsuporba, akkö majd elfacsarodik a málészátok, mörhogy asse fönékig tejföl! . . .

Oszt hogy így prézsmittát, hát csak ötteröm há-tulul a férgye, Dula Máte ögy vízősvödörrel, hogy aszongya:

— No nösze neköd is, szentöm, hogy ne par-naszkodj! — oszt úgy nyakonloccsantotta a Julit, hogy mentön elállt aszája . . .

Hát így locsóköttünk békösségbe: Kit a férfi locsótt mög finoman, kit mög a zasszon . . .

(—kai)

Calea Regele Ferdinand Nr. 10.

Férfi kalapdivat

Fodor Emil & Co.

Kalapok — Ingek — Nyakkendök
legjobb minőségben!

Calea Regele Ferdinand Nr. 10.

Nem mind paplan, ami fényes!

Szép, jó és megbízható
paplan, ágynemű

különlegességek és anyagok

Speciál

paplanüzletben

Calea Regele Ferdinand 3. (Udvar)

szerezhetőek be legolcsóbban.
Szakértelem, megbízhatóság!

Szenzáció!

Részletre vehet:

képet,
képkeretet,
perzsaszönyeget

óriási választékban!

UNICUM

Ciuj, Calea Victoriei 5/a.

Telefon 29-65

A legcélszerűbb ajándékozás!

Kultüember
föltötollat
használ
Borostól!

Nyári kertek

Borbáth Józsi kis tuszkulánuma

Borbáth Józsi ma már országsszerite ismert kis vendéglöje és nyári kertje nem nyujt sem nagy méreteket, sem pedig valami különleges romantikát, hanem különlegesen jó enni és innivalót, tökéletes kiszolgálást és megbízható tisztaságot — azt azután igen!

Ez a kis mintavendéglö — ha esetleg még valaki nem tudná — a nagyhid melletti Astória szálló mellett s a Regál kávéház mögött áll szerényen, ámde az esténként előtte sorakozó autósor erősen rációfol a szerénységére. Ugyanis valahány autós és gyalogos, jólenni szerető gurmán csak létezik Kolozsváron és messze környékén, az bizony csaknem mind Borbáth Józsinál vacsorázgat!

Sőt ma már úgy állunk vele, hogy ha a papa valami „jó fát tesz a tűzre“, akkor a mama sóhajtvá ezt mondja jutalomképpen: „Na papa, máma elviszlek Borbáthhoz vacsorázni!...“

Jómagam pedig már régen úgy vagyok vele, hogy valahányszor valami nagy esemény előtt állok, valami szokatlanul nagy energiát kell kifejtenem, szóval legénynek kell lennem a gáton, akkor előző este Borbáth Józsinál erősittem meg magam az élet vítézi tornájához — egy jó vacsorával. Mert az összes szanatóriumok között legjobb ez a gyomorszanatórium...

Florida nyárikert ismét szakkezekben

Városunk legszebb és legtágasabb nyári kerihelyisége, a magyar színház közelében a Kisszamos partján fekvő Florida-kert végre megint megbízható szakember kezébe került. Ennek a pompás kertnek eddig az volt a végzete, hogy szinte állandóan a vendégipar kapzsi vagy tudatlan kontárjai kaparintótták meg, akik egetverő árakkal és csapnivaló konyhával riasztótták el onnan a közönséget. Ezt azután betetétzte egy rosszemlékü „bártulajdonos“, aki vendégfosztogató konzumnöket ültetett ebbe a szép keribe, az ott berendezett játéklarang elleplezésére.

Két-három évi szünetelés után most örvendetes változás állott be városunk legszebb kertje körül. Egy nagyon rokonszenves és szolid gondolkozású szakember, Balázs István vérbeli vendéglös vette át a kertet, aki nem harácsolni akar, hanem a Florida régi jó hírnevét visszaállítani. Azt az időt, amikor zárt helyiségekben eltikkadt hivatalnok és kereskedő itt találta meg esti felfrissülését, kifogás-talan étkezés és szolid polgári árák mellett.

Balázs István vendéglösnek, mint örvendetésen tapasztaljuk, ez az üzleti elve és tekintettel arra, hogy a kertnek három tágas fedett pavillonja van az eső ellen, — bizonyosra vehető, hogy a belvárosi közönség ismét rátalál a volt kedvelt üdülő helyére.



Színházunk mérlege a tavaszi idényről

Nem annyira az üzleti mérlegre gondolunk, amely bizony a befektetett jó munkához, az elért magas színvonalhoz s a nyújtott színházlátogatási olcsóságához képest bizony jobb is lehetne és valljuk be a színház nem látogató közönség részéről, hogy jobbnak is kelene lennie...

És itt természetesen csak a közönségünk ama részére gondolunk, amely igen is tehetné és mégis — valami meglepő s a mai időkben bizony megbocsáthatatlan könnyedséggel tartja magát távol a színháztól. Pedig hát Romániában igazán nem panaszkodhatik senki magyar, sőt nem magyar, hogy a hajaszála is mögörcsült volna azért, mert a magyarnyelvű színházba jár... Amikor — és ezt a legnagyobb tárgyilagossággal merjük állítani — maga a románság jár elől jópéldával és nagyon szép számmal látható színházunk előadásain.

Semmivel sem indokolható és annál kevésbé menhető tehát, hogy a magyar társadalom tehetősebb rétegei — és itt nagyon szomorú, hosszú listát tudnánk összeállítani — nem érzik kötelességüknek a színház támogatását, még anyagi lehetőségükhöz képest sem! És megteszik ezt akkor, amikor még a zsidóság is — pedig neki igazán van mitől fájjon a feje manapság — mégis tiszteletreméltó és példás számban mutatkozik állandóan a színházban.

Ámde a színház erkölcsi és színvonalbeli mérlegével így sincs semmi baj. Csak a színházi kulturvállalkozás erőfejlesztése és munkateljesítménye nagyobbodik évről-évre s a színpad aktív hőseinak, a színészgárdának amugy is szerény kenyéradagja zsugorodik össze napról napra...

Alig hihető, hogy a fentebb érintett tehetősszínházkerülő réteg azt óhajtaná kívánni, amíg a színházi kulturvállalkozás mérlege végérvényesen egyoldalra billen s a színészgárdánk kenyéradagja még álomszerűbbé zsugorodik össze...

Avagy talán azzal vigasztalják magukat a Pató Pál urék, hogy több is vesztett Mohácsnál?...
(—kai)

Új üzletek

„KALAPKIRÁLY“

Városunk egyik legrégebbi és mindig a legdusabban felszerelt férfidivat üzlete át helyezte helyiségét a Piața Unirii 5 sz. alá. Új üzlethelyiségének berendezése minden tekintetben méltó a régihez, a cég régi szolid hírnevéhez és üzleti elveihez. A különbség mindössze annyi, hogy a rokonszenves és aranyshivű *Deutsch-papa* becsületesen visszavonult a munkából s helyébe a szintén vérbeli kereskedő fia állott a főhelyre, aki szinte ott nőtt fel az üzleti munkapultnál. A fiatal üzlettulajdonosnak további jómunkát és szerencsét kívánunk annál is inkább, mert modern gondolkodást, hosszú gyakorlatot és sok rokonszenves emberi vonást vitt magával édesatyja örökébe.

„WE — EGO“

nagyváradai cipőgyár új üzlete Kolozsvár szenzációja.

És valóban nem méltatlanul az! Városunk elitközönsége, különösen pedig a hölgyközönség bizony nem véletlenül áll dogál a volt Sipos-üzlet, most a „WE-EGO“ pompásan átalakított kirakatai előtt. Itt most — különösen a női cipőkben — van mit nézni!

Ez a „WE-EGO“ nagyváradai cipőgyár ugyanis — *Weisz Jenővel*, mint tulajdonossal és művészi ízlésű, valamint kiemelhetetlen találékonyságú modeltervezővel az élén — olyan újszerű és szinte légies szépségű cipőformákat kreál, amelyek egyetlen, még külföldi cipőgyár modeljeihez sem hasonlítanak.

Ennek és a légiesnek látszó gyártmányok hallatlan tartósságának tulajdonítható, hogy a „WE-EGO“ cipők szinte a megjelenésük pillanatától kezdve ország-szerte felkeltették az érdeklődést és ma már általánosan vezetnek a sikk és művészi ízlés, valamint a tartósság szempontjából.

Mi körülbelül tíz évvel ezelőtt ismerkedtünk meg *Weisz Jenővel*, a gyár nagyon rokonszenves tulajdonos munkasával, aki bizony nem autóval közlekedett a gyártroda és a munkahely között — mint azt a „nagy“ cipőgyár-igazgatók csinálják —, hanem ott állt állandóan a tervező és munkaasztalnál. Személyes jelenléte és irányítása nélkül egyetlen cipőmodel sem kerülhetett munkába.

Ezzel az odaadással munkával, disztingvált ízléssel és páratlan tervezői innovációval magyarázható az az országos felhívás és érdeklődés, amely most Kolozsváron is észlelhető a „WE-EGO“ férfi és női cipők iránt.



Mit lát?

Mit hall?

Mit tud?

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát mit látok? Látom a felhőket a fejemre nőni — fortyogó üstökben hamislevest főni, nyomort kenegetnek száraz kenyerekre — pityke tallérokat ászott tenyeremre, biztatnak életre s itélnek halálra — festik az ördögöt szeltében a falra, gyorsgépen küldenek égből a pokolba — nehogy megpihenjek utszéli bokorba, óvják az életem legszörnyűbb halálnak — hol aratók helyett tűzgépek kaszálnak, emberkezek helyett vasszörnyek csépelnek — földi embersorsot vérrel pecsételnek, aztán alaposan felszántják a földet — százévig se látsz rajt semmiféle zöldet, hanem embercsontot, vérpiros virágot — ezzel ültetik be az egész világot... Látom, amit látok!

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát mit hallok? Hallom a közelgő vihar dübörgését — a halál utolsó elnyújtott hörgését, keselyűk dermesztő szárnya csattogását — vihogó hiénák foga kattogását, mint népesítik be kihalt öreg földet — hullákkal hordják be szakadékos völgyet, aztán jön sikongva az ősmajom sereg — s ahol kipuszultak a kába emberek, ott okos majomhad lepi el a tanyát — békésen követve a jó majommat s a bölcs majomtata kárörvendve mondja: az emberfestvértnek mindenre volt gondja, megcsinálta büszkén a civilizációt — s felfalatta vele az embernációt, én meg megmaradtam szerényen majomnak — nem ártottam véle a majomfajomnak!... Hallom, amit hallok.

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát mit tudok? Tudok építeni s még többet rombolni — tudok a más kárán örvendve tombolni, tudok szeretni is, de inkább gyűlölni — de legjobban tudok holtbiztosan ölni, ölni istenembert, ártalmatlan férget — ki keverne nálam holtbiztosabb mérget, ki emelne nálam fényesebb palotát — kinzóbb csapdát, hurkot vagy szörnyűbb kalodát, tudok fegyvert fogni és olyat gyártani — melynél sátán se tud még jobban ártani, tudok szaporodni, egészséget óvni — de legeslegjobban rombolni, gyilkolni!... Tudom, amit tudok!
(—kai)

Játszanak bizalommal

Loteria de Stat

COLECTURA OFICIALA-nál

Főelárusító hely: CLUJ, Regina Maria 46

FARKAS MŰVÉSZI CIMFESTÉSZET

Calea Marechal Foch 6. — Tel.: 24-44 — (SORA udvar)

Atköltöztünk!



HERMES

utazási iroda

Cluj, Cal. REG. FERDINAND

18

(udvar) — Telefon 36-21

(?) MIÉRT szomorkodik és idegeskedik (?)

KIVÁNCSI A JOVÓJÉRE? NYUGTASSA MEG MAGÁT! — Mindenről felvilágosítást és tanácsot kap. — Mindent megtudhat ha felkeresi a felsőbb körökben is elismert IZABELLA grafológus (jós)-nőt vagy levélben küldi be pontos születési dátumát, lakcímét és 27 lejre bélyeget. Ezért megküldi az Ön jellemrajzát is, tudományos alapon. — Mindenki elragadtatással beszél róla, s számos elismerő levél és köszönetnyilvánítás bizonyítja a zseniális grafológusnő eddigi eredményeit. Személyesen fogad minden d. u. 2-9. Cluj, str. Ilie Măcelar 9. — „Park” szanatórium közelében.

Tüzifát

LEGJOBBAT,
LEGJUTÁNYOSABB
ÁRBAN CSAK

MUNTEANU-nál

rendelhet

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 52. Tel. 34-45

Látogassa meg a

Gromen János Fiai Rt.

erdélyi posztógyár
kolozsvári fiókjának dús
választékát

tavaszi és nyári
szövetkülönlegességekben!

CALEA REGELE FERDINAND 13

Egyetlen osztály választ el a 4-ik osztály huzásától

Ne felejtsek!

Ujítsák meg

sorsjegyeiket

a III-ik osztály 1939 május 15-i huzására.

Állami Sorsjáték